

NORSKE LANDSKAPSARKITEKTERS FORENING

MEDLEM AV INTERNATIONAL FEDERATION OF LANDSCAPE ARCHITECTS
MEDLEM AV EUROPEAN FOUNDATION FOR LANDSCAPE ARCHITECTURE

IFLA
EFLA

Kongens gate 4
0153 OSLO
Tlf 22 42 58 50
Fax 22 42 53 25
NO 975506533 mva

Det kgl. miljøverndepartement
Postboks 8013 dep.
0030 Oslo

Dato: 17.04.02

Forslag om endringer i plan- og bygningsloven. Tidsfrister i planbehandlingen. Høringsuttalelse

Vi viser til høringsnotat fra departementet, datert 4.mars 2002.

NLA har tidligere uttalt seg positivt til at det ses på endringer som kan forenkle og effektivisere behandlingen av reguleringsplaner, bl.a. med målsetting om kortere saksbehandlingstid. Vi støtter i hovedtrekkene departementets forslag om tidsfrister for saksbehandlingen, men ønsker å knytte noen kommentarer til det.

Forslaget virker balansert i forhold til at reguleringsplanlegging i stor grad er prosessorientert og derfor ikke så lett å tvinge i inn lovfestede tidsrammer. Ved å fokusere spesielt på førstegangsbehandlingen mht. vedtaksfrister og sanksjoner, oppnås kanskje det viktigste i forhold til saksbehandlingstid; behandlingsprosessen starter, og saken blir ikke liggende i en "ventehylle".

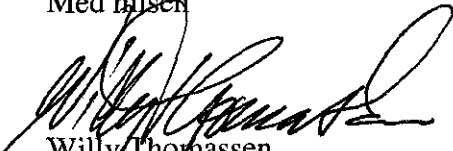
Som organisasjon for en faggruppe - jobber både med utarbeidelse og behandling av reguleringsplaner - er NLA spesielt opptatt av at den faglige kvaliteten blir godt nok i varetatt ved innføring av tidsfrister i reguleringsplanbehandlingen. Kvalitet i denne sammenheng går både på innhold/faglige vurderinger og framstilling. Selv om planutvalget ved førstegangsbehandling kan avslå et planforslag pga. kvaliteten, bør det likevel være en forutsetning at forslagene holder tilstrekkelig kvalitet ved innsending. Saksbehandlingstiden bør ikke brukes til å påpeke faglige mangler og svakheter. En realitetsvurdering av planforslaget blir vanskelig eller kan være nærmest bortkastet. I en del tilfeller er det svært dårlige planforslag som sendes inn til behandling. Det kan se ut som om dette problemet er større i utkantstrøk enn i pressområdene, hvor tilgangen på fagkompetanse er større, både på utarbeidersiden og på behandlingssiden.

For å oppnå at innsendte reguleringsplaner holder tilstrekkelig faglig kvalitet, bør det knyttes standardkrav til planutarbeidelsen. For det første kan det utdypes hva som ligger i at planen skal utarbeides av fagkyndige, jf. lovens krav om dette, jf. § 27-1. Videre bør det knyttes minimumskrav til planmaterialet utover plantegning og bestemmelser. Planbeskrivelse som

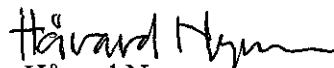
oppsummerende forklarer hvilke prinsipper som er lagt til grunn, utdyping av løsninger samt forslagets viktigste konsekvenser (positive og negative) bør inngå som standard. Det vil gi et bedre grunnlag for saksbehandlingen i forhold til om forslagstiller er bevisst på de ulike sidene ved løsningen og har tenkt i gjennom konsekvensene av den. Framstillingsmessig har det skjedd forbedringer i de seinere årene, bl.a. som en følge av departementets veiledningsmateriale for reguleringsplanlegging. NLA har ikke tatt stilling til i hvilken form slike standardkrav bør fremmes; bør ses i sammenheng med andre normer, standarder og veiledningsmateriale for planlegging.

En annen side som også bør knyttes opp mot tidsfrister for saksbehandlingstida, er medvirkningen fra de interessene (private og offentlige) som blir berørt av planen. I en del kommuner er det blitt vanlig at forslagstiller i stor grad involveres i kontakten med disse interessene før 1. gangsbehandling/i forbindelse med varsel om oppstart. En slik framgangsmåte bidrar sterkt til bedre planer og mer avveide planforslag, men stiller samtidig krav til både forslagstiller og de berørte interessene om å være konkrete i denne tidlige fasen av planleggingen.

Med hilsen

Willy Thomassen
leder NLA

Håvard Nymoen
landskapsarkitekt